

Lovforslaget indeholder, som jeg allerede har sagt, i alt væsentligt Bestemmelserne i den Lovgivning, der før var gældende. Det er *muligt, at man kan ændre enkelte af disse Bestemmelser*, det er muligt, at Administrationen af Loven kan gøres mere enkel, og der kunde være Tale om, at man maaske kunde finde frem til et Punkt, hvor man kunde fastsætte en vis Prisgrænse, under hvilken der kunde handles, uden at det skulde til Bedømmelse andre Steder, naar man forhindrede Afklædning af Ejendommene. Vi er villige til i et Udvalg at forhandle om alle disse Spørgsmaal. Der er fra anden Side fremsat den Tanke, at man kunde prøve at jugere et vist Beløb over de saakaldte bogførte Værdier og lade det være en Grænse for fri Handel. Det er muligt, at der kan være noget i disse Tanker, men alt det kan man drøfte i et Udvalg.“

Paa Regeringens Vegne tog *Statsministeren* (Indenrigsministeren var forhindret i at være til Stede) Afstand fra Lovforslaget, idet han bl. a. udtalte: „Hovedformaalet med den tidligere Lov var jo at modvirke Spekulation i fast Ejendom, ikke mindst i Landbrugsejendomme, men en Spekulation kan jo ikke foretages med større Udbytte uden i Forbindelse med en Prisstigning paa Ejendommene. Den Omstændighed, at man, naar man køber en Ejendom, kan forvente i Løbet af kort Tid at kunne faa en betydelig højere Pris for den, er jo et aldeles afgørende Moment for Spekulationen. Men efter vor Bedømmelse, og for Resten ogsaa efter de statistiske Oplysninger, er *Landbrugsejendomme nu i Nedgang i Pris*, og med de Udsigter, der er for Rentabiliteten, har vi den Opfattelse, at det sandsynligste er, at dette Fald i Priserne vil fortsætte, og at det derfor ikke har noget Formaal at opretholde denne Lov. Med Hensyn til andre faste Ejendomme maa man vel sige, at Huslejereguleringen i meget høj Grad har modvirket en Prisstigning for Udlejningsejendomme, og naar dertil kommer, at det Moment, som maaske kunde medvirke til en vis Prisstigning, at man gennem Køb af en saadan Ejendom kunde sikre sig selv en Lejlighed, nu ogsaa bortfalder efter det Forslag, som for Tiden behandles i det høje Landsting med al Udsigt til at blive gennemført, saa tror jeg, ogsaa henset til Situationen i øvrigt, at der ikke vil blive Tale om nogen stor Prisstigning og derfor heller ikke blive Mulighed for Spekulation i en Prisstigning. Dertil kommer, at man ved saadanne Restriktioner, saadanne Indgreb, aldrig kan undgaa ogsaa at besværliggøre, for ikke at sige forhindre den ganske legitime Om sætning af disse Ejendomme, og endvidere, at Administrationen har været ret svær og har beslaglagt en ikke ubetydelig Arbejdskraft.“